

[Hagen Hagensen]

af ministeren i dag, at det var et drabsforsøg, og det retter jeg hermed. Men det ændrer ikke noget på spørgsmålets karakter, og det, jeg ønskede at få som svar, har ministeren givet mig fuldt ud. Jeg er enig med ministeren, og jeg skynder mig at tilføje, at der ikke er nogen uoverensstemmelse, men jeg tror, vi har misforstået hinanden med hensyn til, hvilken instruks der er givet. Det er problemet om den særlige sag, hvor man har givet udgangen, og hvor den altså ikke skulle tjene det, som man ellers vil gøre med udgang, nemlig forberede til den løsladelse, der skal finde sted inden for et vist stykke tid, for at den pågældende kan vænne sig til at komme tilbage til normalt samfundsliv. Hvis det sidste er tilfældet, er jeg enig i, at der gives udgang. Den må være under ledsagelse eller uden – det er noget, der må bedømmes fra tilfælde til tilfælde – men det, der står fast her, er, at et arrangement af underholdningsmæssig karakter som dette, hvor man er i en menneskemængde, hvor der er langt flere indsatte end dem, der skal føre opsyn med dem, er en opgave, der ikke er mulig, og der burde derfor for mig at se være taget ganske anderledes stilling til, hvem der skulle have lov til at gå ud til dette arrangement, hvis der overhovedet skulle være givet udgangstilladelse til et sådant. Jeg forstår, at ministeren egentlig følger mig i, at udgangstilladelse nok slet ikke burde være givet til et sådant arrangement.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg ville gerne være sikker på, at jeg har forstået ministeren korrekt. Det var svaret til hr. Wilhjelm. Der skulle principielt ikke være noget i vejen for, at indsatte, når de i øvrigt kan få udgangstilladelse, deltager i diskussioner og høringer som den i går aftes, hvor man diskuterer forholdene i vore fængsler. Er det korrekt opfattet?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg tror ikke, jeg kan svare hr. Bernhard Baunsgaard så generelt. Afgørelsen må afhænge af, hvilke indsatte det drejer sig om, og hvordan deres forhold i øvrigt er, og det må bedømmes konkret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til justitsministeren af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren sikre, at det bliver muligt for forbrugerne at orientere sig om, hvilke æg der kommer fra burhøns?«

(Spn. nr. 990).

Skriftlig begrundelse.

Da det nu på trods af stor modstand i folketinget og endnu større modstand i befolkningen er legalt at holde burhøns, vil det være påkrævet, at forbrugerne gennem stempeling af æg kan orientere sig om, hvilke æg der kommer fra burhøns.

Derved vil de forbrugere, som er imod burhøns, og som ikke ønsker at spise æg fra burhøns, kunne undlade at købe disse æg.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil som svar på hr. Alfred Hansens spørgsmål henvise til, at der i forbindelse med retsudvalgets behandling af det netop vedtagne forslag om anvendelse af æglægningsbure bl. a. blev rejst spørgsmål om den praktiske mulighed for at gennemføre en mærkning af burhønsæg. Til brug for udvalget indhentede jeg en udtalelse fra landbrugsministeriet, hvorunder spørgsmålet om handel med æg høres.

Landbrugsministeriet oplyste bl. a., at alle tilgængelige oplysninger peger på, at der ikke er konstaterbare forskelle mellem æg produceret af høns i bure og æg produceret på anden måde. Det er således også umuligt at afgøre, om et givet æg er produceret på den ene eller den anden måde, hvis ikke observationen foretages umiddelbart i forbindelse med lægningen.

Det blev endvidere oplyst, at det umiddelbart må skønnes praktisk uigennemførligt at kræve mærkning af æg fra burhøns, når der ikke er kontrolmuligheder, og at det vil være umuligt at påvise undladelser.

Jeg vil for ikke at blive misforstået gerne føje til, at spørgsmålet jo går på, om jeg vil sikre, at det bliver muligt for forbrugerne at orientere sig om, hvilke æg der kommer fra burhøns. I spørgsmålet er anvendt det udtryk, om man vil sikre en offentlig kontrol med dette, og det har jeg svaret at jeg ikke mener er muligt, men jeg vil gerne sige, at der vel intet er til hinder for, at en privat